

[Glistrup.]

skellige lokale tidender imellem, hvornår man må hænge kulørt vasketøj til tørre, og hvornår man må parkere på Østre Torv, der skal stå noget om en så fundamental frihedsrettighed for borgerne.

Derfor var det en dårlig idé at flytte det væk fra lovgivningen, hvor borgerne havde den direkte adgang til at læse om det, og hvor man havde ensartede regler klart for hele landet. Det her er jo ikke noget lokalt anliggende. Det er noget generelt politisk. Men selvfølgelig var en politivedtægt da bedre end ingenting, og derfor stemte vi da naturligvis for det forslag, der blev fremsat her i folketinget den 30. marts, og sagde: lad os så få det i en politivedtægt, for selvfølgelig skulle vi da have reglerne ind på den ene eller på den anden måde.

Så gik tiden, og her i forgårs havde vi på ny lejlighed til at diskutere det, og dér diskuterede vi så problemet: skal det stå i en lov, eller skal det stå i en politivedtægt? Som et parti, der har fulgt den fuldstændig faste og konsekvente linje hele vejen igennem, var fremskridtspartiets stilling, fremskridtspartiets afstemninger her i forgårs, det, at vi sagde: vi foretrækker lov fremfor politivedtægt, og det gør vi stadig væk, men selvfølgelig er en politivedtægt da bedre end ingenting.

Nu i dag, i formiddags, fik vi så lejlighed til igen at tage stilling til det samme, som vi allerede havde erklæret vor stilling til den 30. marts, nemlig om vi skulle tage en politivedtægt eller ingenting, og da erklærede vi selvfølgelig det samme, som vi havde gjort den 30. marts: selvfølgelig ville vi hellere have en politivedtægt.

Men så gik justitsministeren på talerstolen og sagde, at fremskridtspartiet har ændret sin stilling og svinger og laver siksakurs osv. Og det gik, som det jo også gik i onsdags, at efter at justitsministeren havde talt, så reddede gongongen ham, og der gik lang tid, før der blev nogen lejlighed til at svare, for det var ærlig talt noget mærkeligt noget, justitsministeren sagde, men han erklærede: Det er ganske vist, jeg har selv læst det i den Jyllandspostenske Tidende. Så måtte vi andre jo her i disse mange mellemiggende timer gå ind og læse Jyllandsposten, hvad vi ellers slet ikke havde gjort

forinden, og så kunne vi jo se, hvad det var, forsvarsministeren havde læst, eller justitsministeren var det vist for resten, i den Jyllands-Post. Og dér viste det sig, som vi jo er så vant til i massemedierne fra fremskridtspartiets side, at vort synspunkt simpelt hen var blevet forkert gengivet. Vi var blevet påduttet en holdning, som vi aldrig nogen sinde har haft. Derfor kunne justitsministeren virkelig tro mere på, hvad han læste i Jyllands-Posten, end hvad han havde hørt fremskridtspartiet sige så mange gange ned igennem tiden.

Men der var ting, vi var utilfredse med i dagsordenen, og da vi var med til at udforme den her i morges, erklærede vi, at vi ikke syntes, det skulle være sådan, vi ville gerne have det ændret. Der stod i den tidligere dagsorden, at vi skulle se snarest at få denne ændring igennem. Nu ved vi jo alle sammen, hvordan den type ballademagere, vi her taler om, reagerer, når de har haft deres gode lange sommerferie. Så vender de tilbage, og det er i de lune augustnætter, de laver disse blokadeoptøjer. Derfor var „snarest“ ikke tilfredsstillende. Man kunne risikere, at ministeren ville fortolke det sådan lidt large, og at sæsonen derfor kunne gå med ballade og optøjer og blokader, som den gjorde sidste år.

Derfor er vi særdeles tilfredse med, at det nu ved forhandlingerne er lykkedes at forbedre dagsordenen, sådan at justitsministeren ikke kan behandle sagen med normalt ministerielt tempo, men skal være færdig inden den 1. juli. Det er en dejlig forbedring i dagsordenen i forhold til i formiddags. Det var det, vi begærede, da vi forhandlede om den i formiddags. Det var dejligt også at se, at man udtrykkelig har fået vareudbringningen med.

Jeg er lykkelig for at se, at dagsordenen er blevet endnu bedre, end den var i formiddags. Vi kunne stemme for den, som den var i formiddags. Vi kan selvfølgelig endnu mere stemme for den, fru Nathalie Lind nu har fremsat. Jeg anbefaler den som de to foregående talere til folketingets vedtagelse.

Gudme (RV):

For det radikale venstre har det under hele behandlingen af denne sag været afgørende, at vi nåede frem til at få en klar regel